

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Selnica ob Dravi (Medobčinski uradni vestnik, št. 19/07) in v skladu z 39. členom Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v občini Selnica ob Dravi (MUV, št. 15/2014) je Občinski svet Občine Selnica ob Dravi na svoji 18. redni seji dne 2. marca 2017 sprejel

P R A V I L N I K
o tehnični izvedbi in uporabi objektov javne kanalizacije v občini Selnica ob Dravi

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

- (1) S tem pravilnikom se podrobneje urejajo tehnični normativi in postopki za projektiranje, izgradnjo in uporabo javne kanalizacije, priključevanje uporabnikov na javno kanalizacijo ter vzdrževanje in upravljanje javne kanalizacije v Občini Selnica ob Dravi.
- (2) Ob določitvi tega pravilnika je potrebno obvezno upoštevati tudi veljavne zakone, standarde, predpise, odloke in pravilnike za tovrstno dejavnost.
- (3) Tehnični pravilnik za kanalizacijo so dolžni upoštevati vsi sodelujoči pri upravnem postopku, planiranju, projektiranju, izvajanju (gradnji in rekonstrukciji), komunalnem opremljanju, upravljanju in uporabi kanalizacijskega omrežja, objektov in naprav in drugih komunalnih vodov, ki vplivajo na javno kanalizacijo, izvajalec gospodarske javne službe in uporabniki javne kanalizacije.
- (4) V primerih, ko ni mogoče izpolniti zahtev iz tega tehničnega pravilnika, poda izvajalec javne službe na predlog, podan v obliki elaborata s strani projektanta ali izvajalca del, soglasje na predloženo tehnično rešitev, ali sam predpiše drugo ustrezno tehnično rešitev.

II. OSNOVNE DEFINICIJE

2. člen

Opredelitev pojmov

- (1) Javna kanalizacija je sistem kanalskih vodov, kanalov in jarkov ter z njimi povezanih tehnoloških naprav, ki se povezujejo v sekundarno, primarno ali magistralno kanalizacijsko omrežje, s pomočjo katerega se zagotavlja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode iz stavb ter padavinske vode z javnih površin.
- (2) Objekti in naprave javne kanalizacije so občinska gospodarska javna infrastruktura.
- (3) Naprave in objekti javne kanalizacije so:
 - kanalizacijsko omrežje z revizijskimi jaški,
 - razbremenilniki visoke vode,
 - zadrževalni bazeni padavinske vode,
 - lovilci lahkih tekočin in maščob

- črpališča odpadnih vod,
- čistilne naprave za čiščenje odpadne vode ter
- drugi objekti in naprave, ki so namenjeni za pravilno in nemoteno odvajanje in čiščenje odpadne vode (telemetrije, nadzorni centri..).

- (4) Priključki stavb na javno kanalizacijo, pretočne in nepretočne greznice ter male čistilne naprave z zmogljivostjo do 50 PE, niso objekti javne kanalizacije in so del interne kanalizacije v lasti uporabnika, razen v delu ki poteka po javni površini.
- (5) Interna kanalizacija so naprave in objekti, namenjeni za odvajanje in čiščenje odpadne vode uporabnika objekta, priključenega na javno kanalizacijo.
- (6) Za interno kanalizacijo se štejejo:
 - naprave za akumulacijo, prečrpavanje in nevtralizacijo odpadne vode,
 - kanalizacijski priključek stavbe,
 - kontrolni jašek na hišnem priključku stavbe ter,
 - čistilna naprava za predčiščenje.

3. člen

Opredelitev kanalizacijskih sistemov po namenu uporabe

- (1) Glede na vrsto odpadne vode je javni kanalizacijski sistem:
 - mešan, če se po kanalizacijskem sistemu skupaj odvajajo komunalne in padavinske odpadne vode (v osnovi moramo strmeti, da se padavinske vode, če je možno, odvajajo v ponikanje ali vodotok),
 - ločen, če se v ločenih kanalizacijskih sistemih odvajajo komunalne in padavinske odpadne vode.

III. SMERNICE ZA PROJEKTIRANJE, GRADNJO, OBNOVO IN VZDRŽEVANJE JAVNE KANALIZACIJE

4. člen

- (1) Kanalizacijski sistem mora biti projektiran in grajen tako, da zagotavlja optimalno odvajanje in čiščenje odpadne komunalne vode ob najmanjših stroških izgradnje, vzdrževanja in obratovanja. Pri načrtovanju, gradnji in obnovi kanalizacijskih sistemov se mora zagotavljati zaščita zdravja ljudi in obratujočega osebja, zaščito odvodnika in čistilne naprave pred hidravlično in okoljsko preobremenitvijo, obstoječih objektov, ki mejijo na oskrbovalne naprave, podtalnice, primerne zmogljivosti kanalizacije in naprav za črpanje in čiščenje, varnih delovnih pogojev, trajnost, pravilno delovanje in vzdrževanje ter nadzorovanje, preprečevanje nastajanja smradu in strupenih snovi, statično in dinamično nosilnost kanalizacije, vodotesnost ter omejitve pogostosti preplavitve.
- (2) Pri načrtovanju javne kanalizacije se morajo upoštevati določila tega pravilnika in smernice, ki jih opredeljuje izvajalec javne službe, državni standardi SIST in Evropski standardi EN. Še posebej je potrebno upoštevati standarde pri hidravličnih preračunih mešanih kanalizacijskih omrežij in pri polaganju cevovodov.
- (3) Pri projektiranju in izgradnji kanalizacije je potrebno zagotoviti takšno izvedbo, da je na vsakem mestu možen dostop z ustrezno mehanizacijo za potrebe obratovanja in vzdrževanja javne kanalizacije in naprav.

5. člen**Geomehanski in hidrogeološki pogoji za gradnjo**

- (1) V fazi načrtovanja je potrebno upoštevati geomehanske in hidrogeološke značilnosti zemljine. Podatki se pridobijo z raziskavami ali z interpretacijo javno dostopnih baz podatkov.
- (2) Pri tem je potrebno upoštevati karakteristične značilnosti izbranih materialov, iz katerih bodo sestavljeni deli kanalizacijskega omrežja in upoštevati njihove obtežbe na zemljino, nevarnosti drsin, posedanja, tok in gladino podtalnice, obremenitve bližnjih objektov in cest ter upoštevati trenutno rabo zemljišča.
- (3) Na podlagi izsledkov iz prejšnjega odstavka je potrebno določiti možnost gradnje z alternativnimi vrstami gradnje, uporabe posameznih vrst cevi, možnost uporabe peščene posteljice ter načine stabilizacije brežin jarkov in zasipa gradbenih jarkov.

6. člen**Hidravlični preračuni kanalizacije**

- (1) Količina odpadne vode je osnova za dimenzioniranje kanalizacijskih sistemov in naprav za čiščenje odpadne in padavinske vode.
- (2) Količina komunalne odpadne vode se izračuna ob upoštevanju predvidenega števila uporabnikov in normi porabe vode $NP = 150 \text{ l/os/dan}$ za prebivalce oziroma skladno z normo porabe, ki je podana v tabeli. Kolikor so znani podatki o porabi vode na izbranem območju se lahko uporabijo za izračun, upoštevajoč predvidene spremembe porabe.

Gospodinjstvo	150 l / prebivalca / dan
Turizem	200 l / posteljo / dan
Gostinstvo	15 l / gost / dan
Javni uradi	15 l / zaposlenega / dan
Vojašnice	100 l / vojaka / dan
Šole	20 l / dijaka / dan
Javni bazeni	300 l / kopalca / dan
Pekarne	150 l / zaposlenega / dan
Frizerski saloni	100 l / zaposlenega / dan
Avtopralnice	200 l / avto
Mlekarne	4 l / liter mleka
Oz. po dejanski porabi, če je znana.	

1: Tabela norme porabe in odvedene vode glede na dejavnost

- (3) Industrijsko in odpadno vodo iz obrti je potrebno upoštevati na podlagi merjenih ali ocenjenih vrednosti iz porabe vode, upoštevaje predvidene spremembe. Količina tuje vode se upošteva iz dejanskih meritev oz. maksimalno kot 100 % 24-urni sušni odtok ali kot specifična infiltracija $0,15 \text{ l/s/ha}$ reducirane prispevne površine.
- (4) Maksimalna urna poraba za določitev sušnega odtoka je odvisen od števila prebivalcev in zaposlenih na obravnavanem območju, izraženo v % dnevnega pretoka in znaša običajno $1/6 - 1/17$ dnevne potrošnje.

Število prebivalcev na območju	Največja urna poraba v % dejanske dnevne porabe
do 500	17
nad 500 do 1500	13
nad 1500 do 5000	11
nad 5000 do 20000	8
nad 20000	6

2: Tabela največje urne porabe v razmerju do povprečne dnevne porabe v odvisnosti od števila prebivalcev v naselju

- (5) Pogostost nalivov je v neposredni povezavi s stopnjo zaščite pred poplavljanjem sistema.

Pogostost nalivov * (1 x v »n« letih)	Kraj	Pogostost poplav (1 x v »n« letih)
1 v 1 (n = 1)	Podeželje	1 v 10
1 v 2 (n = 0,5)	Stanovanjska območja	1 v 20
1 v 2 (n = 0,5) 1 v 5 (n = 0,2)	Centri mest Industrijska in obrtna območja: - s preskusom poplavljanja - brez preskusa poplavljanja	1 v 30
1 v 10 (n = 0,1)	Podzemni prometni objekti Podvozi	1 v 50
* pri nalivih ne sme priti do preobremenitve		

3: Tabela pogostosti nalivov po standardu

- (6) Za določitev jakosti naliva se upoštevajo vrednosti gospodarsko enakovrednih nalivov za meteorološko postajo Radoljna Ruta ali Sveti Duh na Ostrem Vrhu po podatkih Hidrometeorološkega zavoda RS. Pri dimenzioniranju javne kanalizacije je potrebno upoštevati maksimalno polnitev cevi mešanih in meteornih kanalov 70 % in 50 % za ločene sanitarne kanale.

7. člen**Križanje kanalov z drugimi podzemnimi napeljavami, napravami in objekti**

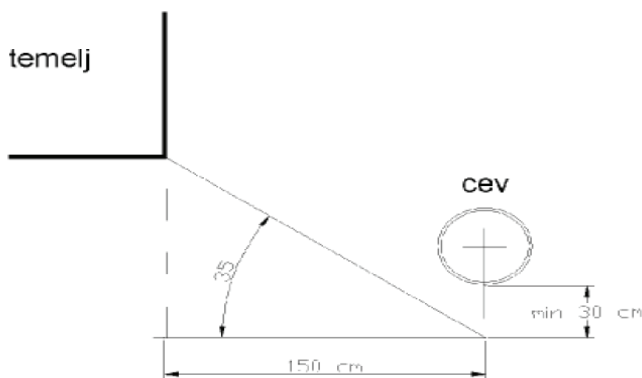
- (1) Pri križanju kanalizacije z drugimi podzemnimi inštalacijami kanalizacija načeloma poteka horizontalno in brez vertikalnih lomov. Križanja morajo potekati pravokotno, izjemoma je kot prečkanja osi kanalizacije in druge podzemne inštalacije lahko maksimalno 45° .
- (2) Ker je potrebno pri gradnji kanalizacije zagotavljati naklon – padec, ima njena lega glede na druge komunalne inštalacije prednost, zato se morajo drugi vodi prilagajati kanalizaciji.
- (3) Praviloma naj kanalizacija poteka pod drugimi komunalnimi vodi.

8. člen Vertikalni odmiki

- (1) Vertikalni odmiki med kanalizacijo s spremljajočimi objekti in drugimi podzemnimi instalacijami (merjeno od medsebojno najbližjih sten kanalizacije in drugih kanalov) ne smejo biti manjši od odmikov, pogojevanih v naslednjih točkah:
- vodovod pod in nad kanalizacijo:
 - vertikalni svetli odmik vodovoda in kanalizacije mora znašati minimalno 0,5 m,
 - vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi
 - ustji zaščitne cevi vodovoda pri križanju morata biti odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije najmanj 1,5 m na vsako stran in zatesnjeni z ustrezno tesnilno maso.
 - vodovod nad kanalizacijo na območju vodoneprepustnega zemljišča mora znašati vertikalni svetli odmik minimalno 0,5 m.
 - pri izgradnji drugih vodov v območju javne kanalizacije znaša minimalni vertikalni svetli odmik med cevmi na križanih 0,3 m (vključno z zaščitno cevjo), križanja pa se izvedejo v zaščitni cevi, katere ustji cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije najmanj 1,5 m na vsako stran.

9. člen Horizontalni odmiki

- (1) Horizontalni odmiki kanalizacije od spodnjega roba podzemnih temeljev ali podzemnih objektov ne sme biti manjši od 1,50 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 0,3 m pod dnom kanala v osi kanala in oklepa z diagonalo, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35°.

- 4: gafični prikaz horizontalnega odmika kanalizacije od spodnjega roba podzemnega temelja
- Minimalni horizontalni odmik kanalizacije od drugih objektov
 - od dreves minimalno 2 m,
 - od okrasnega grmičevja 1 m,
 - od objektov 1,5 m.
 - Minimalni horizontalni odmiki kanalizacije od drugih komunalnih vodov:

Komunalni vod	Globina voda v odvisnosti od kanalizacijskega kanala	Horizontalni odmik
Vodovod	Večja ali enaka (pod fekalnim in mešanim kanalom)	3,0 m
Vodovod	Manjša (nad fekalnim in mešanim kanalom)	1,5 m
Vodovod	Padavinska kanalizacija ne glede na globino	1,0 m
Plinovodi, toplovodi, elektro kabli, kabli javne razsvetljave, telekomunikacijski vodi	Večja ali enaka (pod kanalizacijskim kanalom)	1,0 m
Plinovodi, toplovodi, elektro kabli, telekomunikacijski vodi Manjša (nad kanalizacijskim kanalom)		1,0 m

5: Minimalni horizontalni odmiki kanalizacije od drugih komunalnih vodov

Med izkopom je potrebno zagotoviti stabilnosti prisotnih naprav in podzemnih napeljav.

- (4) Horizontalni odmiki so v posebnih primerih in v soglasju z upravljavci posameznih komunalnih vodov lahko tudi drugačni, vendar ne manjši kot jih določa standard SIST EN 805 v točki 9.3.1, in sicer:
- horizontalni odmiki od podzemnih temeljev in podobnih naprav naj ne bodo manjši od 0,4 m,
 - horizontalni odmiki od obstoječih (drugih) podzemnih napeljav naj ne bodo manjši od 0,4 m,
 - v izjemnih primerih, ko je gostota podzemnih napeljav velika, odmiki ne smejo biti manjši od 0,2 m.

9. člen Nadzemno križanje

- Nadzemno križanje se lahko izvede:
 - s pomočjo samostojne mostne konstrukcije, ki poleg urbanističnih pogojev in statike upošteva tudi pogoje, določene v drugih točkah tega pravilnika,
 - s pomočjo cestne mostne konstrukcije ob upoštevanju pogojev, določenih v drugih točkah tega pravilnika.
- Kanalizacijska cevi je lahko vidno obešena na mostno konstrukcijo, lahko pa je vgrajena v kineti. V primeru, ko je kanal vgrajen v kineti, mora imeti montažne pokrove po celi dolžini. Cevi je potrebno tudi primerno izolirati.
- V obeh primerih je treba upoštevati dilatacije mostne konstrukcije in kanalizacijske cevi ter temu primerno izbrati način pritrditve kanala in kompenzacijo dilatacij.

10. člen Podzemno prečkanje

- Podzemna prečkanja cest, vodovodov, železnic in ostale infrastrukture se praviloma izvedejo v zaščitni cevi s tehnologijo vrtanja oziroma v skladu s pogoji upravljavcev prečkane infrastrukture. Na obeh straneh prečkanja se na kanalizaciji izvedeta revizijska jaška.

- (2) Pri podzemnem prečkanju vodotoka se cevi lahko polagajo v primarno izkopane jarke v dno vodotoka. Način izkopa, polaganje kanala in zasip so odvisni od vrste vodotoka (širina, globina, pretok itd.) ter od oblike in vrste terena brežin (strm, položen, raščen, plazovit teren itd.), ter pogojev upravljanja vodotoka.

11. člen

Materiali in kanalizacijske cevi

- (1) Za gradnjo kanalov javne kanalizacije in hišnih priključkov se praviloma uporabljajo vodotesne cevi, ki ustrezajo veljavnim normativom in standardom ter zagotavljajo vodotesnost in odpornost proti mehanskim, kemijskim, biološkim in drugim vplivom (npr. pri čiščenju kanalov) ter možnost izdelave enostavnih naknadnih priključkov, se polagajo vključno s tesnili iz materialov, ki v stiku z odpadno vodo ne smejo spreminjati kakovosti materialov in lastnosti vode:
- za gravitacijski vod komunalne in padavinske odpadne vode, ter mešano kanalizacijo (armirani poliester, duktilna litina, keramika, betonske cevi, PVC, polietilen, ali jeklo),
 - za tlačno kanalizacijo (PEHD, armirani poliester, duktilna litina, ali jeklo).
- (2) So standardnih dimenzij (DN) notranjega premera, ki morajo biti podane na podlagi hidravličnega izračuna in so bile dane v promet skladno s predpisi o gradbenih proizvodih in zagotavljajo izdelavo kanalizacije v skladu s SIST EN 1610. Cevi javne kanalizacije morajo imeti, glede na pogoje vgradnje, ustrezno obodno togost, ta je najmanj SN 8. Materiali morajo biti vgrajeni po navodilih proizvajalcev.
- (3) Minimalni profil zbirnih kanalov javne kanalizacije je DN 200 – 250 mm. Najmanjši premer kanalizacijskih hišnih priključkov znaša DN 150 mm. Najmanjši dovoljeni notranji premer tlačnega kanala javne kanalizacije znaša DN 80 mm.

12. člen

Vgraditev in nakloni kanalov

- (1) Vgradnja cevi se izvaja po navodilih proizvajalca cevi na primerno urejeno in utrjeno ležišče (posteljico) cevi skladno s SIST EN 1610.
- (2) Najmanjši dovoljeni naklon kanala javne kanalizacije se določi tako, da hitrost v kanalu pri srednjem dnevnem pretoku ni manjša od 0,5 m/s. Kadar je naklon kanala do 0,5 % dolžine kanala, se cevi za kanale javne kanalizacije polaga na betonsko podlago.
- (3) Cevi za kanale javne kanalizacije ali spojni kanal se morajo zasipati z nevezanim materialom v taki debelini, da je kanal zaščiten pred mehanskimi poškodbami in zmrzovanjem (minimalno 0,8 m merjeno od temena kanalizacijske cevi do obstoječega terena).
- (4) V primeru, da cevi ne bi prenesle temenske obremenitve, jih je potrebno zaščititi z betonsko oblogo v debelini, ki se določi na podlagi statičnega izračuna.

13. člen

Pregled kanalov in preskusi tesnosti

- (1) Sisteme za odvod vode je treba preskušati in presojsati med gradnjo, pri rekonstrukciji in obnovi, po zaključku posame-

zne gradbene faze, pa tudi med celotnim obdobjem uporabe.

- (2) Preskusi in presoje obsegajo:
- preskus tesnosti z vodo po standardu SIST EN 1610,
 - preskus tesnosti z zrakom po standardu SIST EN 1610, priporočamo metodo LC
 - preskus infiltracije,
 - preskus s pregledom pohodnih kanalov,
 - pregled s TV kamero,
 - določitev sušnega odtoka,
 - nadzor dotokov v sistem,
 - nadzor nad kakovostjo, količino in pogostostjo emisij na izpustnih mestih v odvodnik,
 - nadzor nad strupenostjo in eksplozivnostjo plinov (mešanic plinov z zrakom) v sistemu,
 - nadzor nad dotokom na ČN.
- (3) Izbira vrste preskusov in presoje je odvisna od tega, ali gre za nov ali že obstoječ sistem za odvod vode. Preskus tesnosti je treba opraviti po točno določenem postopku.
- (4) Preskus tesnosti gravitacijskih cevovodov po cevni odsekih od jaška do jaška vključno z vsemi priključki po SIST EN 1610 z zrakom - preizkus po metodi LC 100 mbar nadtlaka. Preizkus mora izvesti akreditiran (registriran in od izvajalca neodvisen) preizkusni laboratorij. Izvajalec preizkusov mora poročilu priložiti veljavno akreditacijsko listino (potrdilo o usposobljenosti laboratorija). Kot dokaz pravilne meritve je potrebno priložiti diagram poteka meritve z vsemi predpisanimi fazami ter dokazati lego preskušanege cevne odseka z GPS sistemom.

Preskus tesnosti se opravi na vsakem novozgrajenem, rekonstruiranem ali obnovljenem kanalu. Po opravljenem preskusu tesnosti se sestavi končno poročilo, ki mora vsebovati vse protokole za vsak preskušeni odsek posebej in skico preskušanja.

- (5) Pregled kanalizacije s TV kamero (snemanje kanalizacije) je potrebno izvesti po predhodnem čiščenju, po določenih standarda SIST EN 13508-2 ter izdelati poročilo s protokoli in posnetki na digitalnem mediju za vsak cevni odsek posebej. Hitrost snemanja ne sme presegati 15 m/min, na filmu mora biti viden padec kanalizacije v realnem času. Pri pregledu se mora uporabljati CCTV kontrolni sistem (Closed – circuit television).

14. člen

Revizijski jaški

- (1) Revizijski jaški se gradijo na mestih, kjer se menjajo smer, naklon ali prečni profil kanala in na mestih združitve dveh ali več kanalov.
- (2) Maksimalna razdalja med revizijskima jaškoma na neprehodni kanalizaciji so načeloma:
- za kanale DN 150 – DN 250 mm do 40 m,
 - za kanale DN 250 – DN 500 mm do 60 m,
 - za kanale DN 500 – DN 800 mm do 80 m,
 - za kanale DN 800 mm ali več do 100 m.
- Razdalje med revizijskimi jaški morajo omogočati dostop za potrebe kontrole, čiščenja in vzdrževanja kanalizacijskega sistema s standardno opremljenim vozilom.
- (3) Revizijski jaški naj bodo vodotesni in izdelani v skladu s standardi SIST EN notranjega premera DN odvisnosti od globine:
- DN 600 mm za globine do 1,0 m,
 - DN 800 mm za globine do 1,5 m,

- DN 1000 mm za globine nad 1,5 m, oz. večjih premerov z vstopnim predelom premera minimalno DN 800 mm.
- (4) Pokrovi na revizijskih jaških morajo imeti zaklep in tesnilo proti ropotu, naj bodo min. dimenzij DN 600 mm ali 600 x 600 mm in dimenzionirani v skladu s standardom EN 124. Nosilnost in vrsta materiala je pogojena z namembnostjo in lego kanala v prostoru. Vsi pokrovi morajo biti opremljeni z napisom KANALIZACIJA. Uporabiti je mogoče pokrove iz materialov, ki izpolnjujejo pogoje nosilnosti, trajnosti, ter enostavnega vzdrževanja. Pokrovi v prometnih površinah ne smejo predstavljati ovire (niveleta pokrova mora biti v isti niveleti cestišča).
- (5) Posebej je potrebno paziti, da so stiki med elementi jaška in stiki med jaškom in priključnimi cevmi vodotesni.
- (6) V primeru, ko je višinska razlika med koto dotočnega in iztočnega kanala večja od 0,5 m, je treba predvideti kaskadni revizijski jašek ali jašek s strmo muldo. V primeru, ko so hitrosti odpadne vode v kanalu večja od 3,5 m/s, je na vertikalnih lomih treba izvesti umirjevalne elemente. Z umirjevalnimi elementi se zmanjša energija toka odpadne vode na stene revizijskega jaška.
- (7) Preskus tesnosti jaškov vključno z vsemi priključki se izvede po SIST EN 1610 z zrakom, preizkus po metodi LC 100 mbar nadtlaka, ali z vodo po metodi W. Preizkus mora izvesti akreditiran (registriran in od izvajalca neodvisen) preizkusni laboratorij. Izvajalec preizkusov mora poročilo priložiti veljavno akreditacijsko listino (potrdilo o usposobljenosti laboratorija). Kot dokaz pravilne meritve je potrebno priložiti diagram poteka meritve z vsemi predpisanimi fazami ter dokazati lego preizkušenega jaška z GPS sistemom.

Preskus tesnosti se opravi na vsakem novozgrajenem, rekonstruiranem ali obnovljenem jašku. Po opravljenem preskusu tesnosti se sestavi končno poročilo, ki mora vsebovati protokole za vsak preskušeni jašek posebej in skico preskušanja.

15. člen

Razbremenilniki, zadrževalni bazeni oz. objekti za dušenje odtoka

- (1) Razbremenilniki so objekti zgrajeni na mešani ali padavinski kanalizaciji, ki služijo razbremenjevanju kanalizacijskega sistema ob močnejšem dežju. Potrebno jih je dimenzionirati na osnovi ustreznih tujih predpisov (ATV-A 128 ali DWA-A 117). Projektirani morajo biti tako, da zagotavljajo odvod prvega onesnaženega vala do čistilne naprave.
- (2) Zadrževalni bazeni so objekti, zgrajeni na mešani ali padavinski kanalizaciji, za izravnavanje sunkovitih in povečanih odtokov odpadne vode neposredno v vode, čistilno napravo ali v javno kanalizacijo. Služijo za zmanjševanje dovodnih premerov kanalskih cevi in objektov, ter za začasno zadrževanje prvega umazanega vala odpadne vode. Bazene je potrebno dimenzionirati na osnovi ustreznih tujih predpisov (ATV-A 128 ali DWA-A 117). Pri projektiranju je potrebno upoštevati predvsem dotok, dušeni iztok, prelivni iztok in način čiščenja bazena.
- (3) Preizkus tesnosti objektov kanalizacijskega omrežja (Razbremenilniki, zadrževalni bazeni oz. objekti za dušenje odtoka). Pri preskusu je potrebno upoštevati določila standarda Ö NORM B 2503 in sicer: Objekti do 100 m² površine po točki 6.2.3.5.2 (a) in objekti nad 100 m² površine po točki

6.2.3.5.2 (b). Preizkus mora izvesti akreditiran (registriran in od izvajalca neodvisen) preizkusni laboratorij. Izvajalec preizkusov mora poročilo priložiti veljavno akreditacijsko listino (potrdilo o usposobljenosti laboratorija). Kot dokaz pravilne meritve je potrebno priložiti diagram poteka meritve z vsemi predpisanimi fazami ter dokazati lego preskušane objekta z GPS sistemom.

Preskus tesnosti se opravi na vsakem novozgrajenem, rekonstruiranem ali obnovljenem objektu. Po opravljenem preskusu tesnosti se sestavi končno poročilo, ki mora vsebovati protokole za vsak preskušeni objekt posebej.

16. člen Črpališča

- (1) Črpališča gradimo povsod tam, kjer vode ni mogoče odvajati gravitacijsko (težnostno) in je potrebno prečrpavanje za dvig vode na višji nivo.
- (2) Potrebno je upoštevati naslednje pogoje:
 - akumulacijski bazen mora biti primeren za sprejemanje odpadne vode tudi pri minimalnem in maksimalnem dotoku, čas akumuliranja med vklopoma črpalke je maksimalno 2 uri oziroma pri izračunu minimalne črpalne prostornine akumulacijskega bazena se mora upoštevati največje dovoljeno število vklopov črpal na uro glede na karakteristike črpal,
 - premer tlačnega voda mora biti minimalno DN 80, v primeru uporabe sekalne črpalke lahko tudi manjši,
 - minimalne potrebne hitrosti v tlačnih kanalih pri nominalni kapaciteti črpalke:
 - vertikalni vodi 1 m/s,
 - horizontalni vodi 0,8 m/s,
 - maksimalna hitrost v tlačnem vodu pri delovanju obeh črpal paralelno maksimalno 2 m/s ,
 - grablje ali sito je treba nameščati pri črpališčih z dotokom, večjim od 30 l/s,
 - zmogljivost črpal se določa na podlagi maksimalnega dotoka v akumulacijski bazen,
 - črpališče mora biti opremljeno z črpalkami s stoodstotno rezervo in krmiljeno tako, da se rezervne črpalke ciklično izmenjujejo z aktivnimi,
 - rotor črpalke brez predhodnega čiščenja oz. sekanja večjih delcev mora omogočati prehod delcev velikosti minimalno 100 mm,
 - oprema za krmiljenje, nadzor in prenos podatkov mora vključevati števec obratovalnih ur (ali števec števila vklopov) za vsako črpalko oz. napravo pri črpališčih.
- (3) Črpališče naj bo praviloma klasične vodnjaške oblike (okroglo), ustreznega premera in mora biti dostopno s specialnim vozilom za čiščenje kanalizacije. Gradnja nadzemnega objekta je potrebna pri črpališčih z grabljami, sicer pa naj bo le pokrito z nerjavečim pokrovom. Predvideno naj bo, da se pokrov zaklepa. Objekt naj bi bil zaščiten z ograjo.
- (4) Elektro omarica z inštrumenti in opremo za kontrolo delovanja in napajanja objekta naj bo locirana v neposredni bližini črpalnega bazena (maksimalna oddaljenost 15 m), postavljena na betonski podstavek, izveden po predpisih oziroma zahtevah distributerja električne energije.
- (5) Preskus tesnosti črpališč vključno z vsemi priključki se izvede po Ö NORM B 2503 in sicer: Objekti do 100 m² površine po točki 6.2.3.5.2 (a) in objekti nad 100 m²

površine po točki 6.2.3.5.2 (b). Preskus mora izvesti akreditiran (registriran in od izvajalca neodvisen) preskusni laboratorij. Izvajalec preskusov mora poročilo priložiti veljavno akreditacijsko listino (potrdilo o usposobljenosti laboratorija). Kot dokaz pravilne meritve je potrebno priložiti diagram poteka meritve z vsemi predpisanimi fazami ter dokazati lego preskušanelega objekta z GPS sistemom.

Preskus tesnosti se opravi na vsakem novozgrajenem, rekonstruiranem ali obnovljenem objektu. Po opravljenem preskusu tesnosti se sestavi končno poročilo, ki mora vsebovati protokole za vsako preskušeno črpališče posebej.

17. člen Tlačni vodi

- (1) Izvedbo tlačnega voda in izbiro materiala narekujejo terenske razmere in dejanske možnosti izvedbe. Globina vklopa tlačne cevi naj bo minimalno 0,8 m.
- (2) Na tlačnem vodu je potrebno na dostopnem mestu na ustreznih razdaljah predvideti jašek s čistilnim kosom za nujne primere čiščenja v obe smeri voda.
- (3) Zaradi ustavljanja in zaganjanja črpalk morajo biti s hidravličnim izračunom ugotovljena tlačna nihanja za vsak vod, daljši od 20 m in predviden način varovanja tlačnega voda pred vodnim udarom.
- (4) Tlačni vod mora biti iz materiala, ki zagotavlja nemoteno prevodnost, vodotesnost, odpornost proti mehanskim in drugim vplivom ter prevzema hidravlični tlak.
- (6) Preskus tesnosti tlačne kanalizacije je potrebno izvesti po SIST EN 805 »Metoda z ugotavljanjem izgube tlaka«. Pri cevovodih iz visokoelastičnih materialov (PE) se upoštevajo še navodila A27.

Pri ostalih materialih pa se dodatno upoštevajo navodila A26.

Preskus mora izvesti akreditiran (registriran in od izvajalca neodvisen) preskusni laboratorij. Izvajalec preskusov mora poročilo priložiti veljavno akreditacijsko listino (potrdilo o usposobljenosti laboratorija). Kot dokaz pravilne meritve je potrebno priložiti diagram poteka meritve z vsemi predpisanimi fazami ter dokazati lego preskušanelega cevovoda z GPS sistemom.

Preskus tesnosti se opravi na vsakem novozgrajenem, rekonstruiranem ali obnovljenem tlačnem vodu. Po opravljenem preskusu tesnosti se sestavi končno poročilo, ki mora vsebovati vse protokole za vsak preskušeni odsek posebej in skico preskušanja.

18. člen Peskolovi

- (1) Peskolovi se vgrajujejo v kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je potrebno preprečiti vnašanje peska in drugih hitro usedljivih snovi v sistem.
- (2) Vgrajeni morajo biti tudi na vtoku v objekte (črpališča, razbremenilniki, deževni bazeni, čistilne naprave) na mešanem ali ločenem kanalizacijskem sistemu kot samostojne enote ali v kombinaciji z izločevalniki lahkih tekočin ali maščob. Dimenzionirati jih je potrebno tako, da izločajo hitro usedljive snovi pri največjem možnem pretoku. Dimenzionirajo se na največjo hitrost pretoka skozi peskolov 0,2 m/s.
- (3) Dostopni morajo biti za vzdrževanje z ustreznimi vozili in morajo imeti predviden način odstranjevanja usedlin. Peskolovi, ki se vgrajujejo kot prefabricirani izdelki, morajo imeti ustrezen certifikat.

19. člen Ponikovalnice

- (1) Ponikovalnice se uporabljajo za odvodnjo padavinskih vod na območjih, kjer v globini obstaja prepustni sloj zemljine in v bližini ni vodotoka oz. ni možnosti priključitve na ustrezno ločeno ali mešano kanalizacijsko omrežje. Poglavitni pogoj za uporabo ponikovalnice je prepustna zemljina na spremenljivi globini.
- (2) Vgraditi se morajo v krožni obliki. Uporabijo se lahko različni materiali. Stene so neprepustne, kar preprečuje prodiranje površinske vode v ponikovalnico. V prepustnem sloju pa imajo stene odprtino, skozi katero voda pronica v tla. Dno je vedno odprto in ni potrebno, da je utrjeno.
- (3) Dimenzionirati jih je potrebno z določanjem ponikovalne sposobnosti, glede na količino padavinske vode, skladno z vsemi pravilniki in predpisi.

20. člen Lovilci lahkih tekočin

- (1) Lovilci olj in lahkih tekočin se vgrajujejo v mešano in ločeno kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je potrebno iz odpadne vode izločiti lahke tekočine s specifično težo, manjšo od 0,95 kg/l, ki jih po predpisih ni dovoljeno spuščati v kanalizacijsko omrežje in pred izpustom v vodonosnik, če se odvaja padavinska voda s površin, kjer obstaja možnost razlitja lahkih tekočin.
- (2) Izdelani in dimenzionirani morajo biti v skladu z veljavnimi standardi SIST EN 858. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih olj in lahkih tekočin. Če so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi uporabnik, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja upravljavec sistema. Lovilci olj in lahkih tekočin, ki se vgrajujejo kot prefabricirani izdelki, morajo imeti ustrezen certifikat.
- (3) Gradnja lovilcev olj je obvezna:
 - na varstvenih pasovih vodnih virov in na območjih, ki ležijo na vplivnih območjih vodnih virov,
 - v primeru, ko se padavinska voda odvaja v ponikovalnico,
 - v garažah, delavnicah in na pralnih ploščadih,
 - na parkiriščih za tovorna vozila in avtobuse.

21. člen Lovilci maščob

- (1) Lovilci maščob morajo biti izdelani po veljavnih standardih SIST EN 1825. Če so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih mora uporabnik vzdrževati ter skrbeti za odstranjevanje izločenih snovi, omogočen mora biti nadzor, ki ga izvaja upravljavec. Lovilniki maščob, ki se vgrajujejo kot prefabricirani izdelki, morajo imeti certifikat o ustreznosti.
- (2) Uporabnik mora imeti izdelan poslovnik za lovilnik maščob, voditi mora evidenco predaje maščob pooblaščenemu prevzemniku.
- (3) Gradnja lovilcev maščob je obvezna:
 - v objektih za pripravo hrane (šole, vrtci, domovi za ostarele, gostinski objekti).

22. člen

Čistilne naprave

- (1) Vse čistilne naprave na območju Občine Selnica ob Dravi se načrtujejo in gradijo tako, da omogočajo predpisane učinke glede odstranjevanja ogljikovih, dušikovih in fosforjevih spojin, varno in ekonomično odstranjevanje odvečnega blata in drugih odpadkov, v skladu s predpisi.
- (2) Čistilna naprava za čiščenje odpadne vode mora zadostiti naslednjim zahtevam:
 - upoštevani morajo biti veljavni predpisi in standardi za to področje,
 - ne sme biti preobremenjena,
 - ne sme predstavljati nevarnost za zdravje in življenje ljudi,
 - naprava ne sme povzročati prekomernega smrada, hrupa in drugih emisij,
 - nevarnosti za osebe na objektih in napravah morajo biti zmanjšane na najmanjšo možno mero,
 - projektirana min. uporabna doba objektov in naprav je 30 let za gradbene objekte in 10 let za elektro in strojno opremo,
 - dosežena mora biti predpisana vodotesnost bazenov in drugih podobnih objektov,
 - načrtovani morajo biti pogoji za učinkovito vzdrževanje,
 - možno mora biti povečanje oziroma spreminjanje procesov na objektih in napravah,
 - dosežena mora biti s projektom predvidena zanesljivost procesa, možnost slabega delovanja mora biti zmanjšana na minimum,
 - poraba električne energije mora biti racionalna.
- (3) V projektu mora biti predvideno varno in ekonomično odstranjevanje zgoščin, trdnih odpadkov in odvečnega blata. Pri zasnovi čistilne naprave se mora upoštevati naslednje podatke:
 - podatki o sestavi odpadne vode, iz katerih je razvidna tudi prisotnost agresivnih in korozivnih snovi,
 - podatke o klimatskih razmerah in značilnostih lokacije, kot so temperatura, vlažnost, vetrovi ipd.,
 - zahteve, ki se nanašajo na hrup, smrad, prah, pene, vibracije, elektromagnetna sevanja ipd.,
 - posebne zahteve, ki se nanašajo na zasnovo čistilne naprave in so praviloma določene v razpisni dokumentaciji oziroma v projektni nalogi za objekte in naprave na čistilni napravi,
 - posebne zahteve, ki se nanašajo na vzdrževanje,
 - vse čistilne naprave se načrtujejo in gradijo tako, da je njihovo delovanje v skladu s predpisanim monitoringom, varnim in ekonomičnim odstranjevanjem odvečnega blata in drugih odpadkov v skladu s predpisi,
 - vse naprave, ki se lahko pokvarijo, morajo biti instalirane tako, da je dosežena zadostna varnost obratovanja in čiščenja, tudi če ne delujejo vedno z največjim izkoristkom oziroma, če je del vgrajenih naprav pokvarjen,
 - kjer je možno in smiselno, je treba predvideti obtoke v primeru rekonstrukcije in vzdrževanja,
 - čistilna naprava ne sme biti vgrajena v cestno telo (vozišče),
 - čistilna naprava mora biti zasnovana tako, da je možno vzorčenje odpadne vode na dotoku in na iztoku iz na-

prave oziroma iz kateregakoli elementa čistilne naprave na mestih, ki so pomembna za kontrolo procesa in emisij,

- vse informacije o kvaliteti in kvantiteti snovi in elementov na čistilno napravo, ki so pomembne za učinkovito delovanje čistilne naprave, morajo biti dostopne (pretoki, nivoji, tlaki, temperature, koncentracija snovi, pH vrednost),
 - omogočeno mora biti varno in preprosto čiščenje, vzdrževanje in popravila objektov in naprav na čistilni napravi.
- (4) Čistilna naprava mora biti opremljena z ustrežno napravo za nadzor in prenos podatkov o njenem delovanju. Naprava za nadzor in prenos podatkov mora biti povezana z dežurno ali nadzorno službo podjetja. Omogočena mora biti neprekinjena komunikacija za nadzor vstopa v objekte, sporočanje stanja, signali napak na elektro in strojni opremi,.. Objekti, ki se na novo povezujejo v nadzorni sistem, morajo omogočati kompatibilnost z že obstoječo tehnologijo.
 - (5) Dostop do čistilne naprave mora biti omogočen specialnim vozilom za čiščenje.

23. člen

Male komunalne čistilne naprave

- (1) Male komunalne čistilne naprave so naprave za čiščenje komunalne odpadne vode z zmogljivostjo čiščenja, manjšo od 2000 populacijskih ekvivalentov, v katerih se komunalna odpadna voda zaradi njenega čiščenja obdeluje z biološko razgradnjo na naslednji način:
 - s prezračevanjem v naravnih ali prezračevanih lagunah v skladu s standardom SIST EN 12255-5
 - v bioloških reaktorjih s postopkom z aktivnim blatom v skladu s standardom SIST EN 12255-6;
 - v bioloških reaktorjih s pritrjeno biomaso v skladu s standardom SIST EN 12255-7;
 - z naravnim prezračevanjem s pomočjo rastlin v rastlinski čistilni napravi z vertikalnim tokom;
 - naprava za čiščenje komunalne odpadne vode, ki je izdelana v skladu s standardi od SIST EN 12566-1 do SIST EN 12566-5 in iz katere se v skladu s temi standardi odvaja očiščena odpadna voda neposredno v površinsko vodo preko filtrirne naprave za predčiščeno komunalno odpadno vodo ali posredno v podzemno vodo preko sistema za infiltracijo v tla.
- (2) Prve meritve, obratovalni monitoring in pregled obratovanja kot storitev javne službe zagotavlja izvajalec lokalne javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode za vsako malo komunalno čistilno napravo na območju občine, kjer izvaja javno službo, ne glede na to, ali malo komunalno čistilno napravo upravlja sam v okviru izvajanja storitev javne službe ali jo upravlja druga oseba.
- (3) Za malo komunalno čistilno napravo z zmogljivostjo do 50 PE se opravi pregled male komunalne čistilne naprave, iz katere mora biti razvidno, da je obratovanje male komunalne čistilne naprave skladno z zakonodajo. Pregled naprave izdelata izvajalec javne službe za vsako malo komunalno čistilno napravo na območju občine, kjer izvaja javno službo, ne glede na to, ali malo komunalno čistilno napravo upravlja sam v okviru izvajanja storitev javne službe ali jo upravlja druga oseba.

- (4) Prezem in obdelavo blata iz MKČN z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE opravlja izvajalec javne službe, v sklopu storitve največ enkrat na tri leta. Očiščeno komunalno odpadno vodo iz MKČN je dovoljeno odvajati v podzemno vodo preko objekta za ponikanje ali neposredno v površinsko vodo.
- (5) Upravljavalec male komunalne čistilne naprave mora omogočiti izvajalcu javne službe redno izvajanje obratovalnega monitoringa oziroma pregleda male komunalne čistilne naprave in mu na njegovo zahtevo predložiti vse podatke za izdelavo poročila.
- (6) Upravljavalec male komunalne čistilne naprave, katere zmogljivost je enaka ali večja od 50 PE, mora zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

24. člen

Nepretočne greznice

- (1) Nepretočna greznica je greznica iz predpisa, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo, in je zgrajena kot nepropusten zbirnik za komunalno odpadno vodo, iz katerega se odvaža komunalna odpadna voda v čiščenje oziroma v obdelavo na komunalno čistilno napravo. Usedalnik je gradbeni proizvod, namenjen izločanju usedljivih snovi zaradi predčiščenja komunalne odpadne vode v mali komunalni čistilni napravi.
- (2) Greznica mora biti postavljena na takšnem mestu, da lahko izvajalec javne službe s posebnim vozilom za praznjenje grezničnih muljev do nje dostopa in prazni vsebino usedalnika. Od stojnega mesta vozila ne sme biti oddaljena več kot 25 m. Z greznico upravlja uporabnik, greznične mulje pa redno in najmanj enkrat na tri leta odvaža na čiščenje na čistilno napravo izvajalec javne službe.

IV. TEHNIČNA DOKUMENTACIJA IN IZDAJA SOGLASIJ

25. člen

- (1) Izvajalec javne gospodarske službe, kot nosilec javnega pooblastila, izdaja smernice in mnenja k prostorskim aktom ter projektne pogoje, soglasja k projektni dokumentaciji ter soglasja za priključitev, skladno z določili veljavnih predpisov s področja urejanja prostora, prostorskega načrtovanja, graditve objektov, razvrščanja objektov glede na zahtevnost gradnje, projektne dokumentacije ter odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda in varovanja obstoječih objektov in opreme.
- (2) Če nameravana gradnja leži na območju varovalnega pasu javnega kanalizacijskega omrežja, je treba k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja pridobiti soglasje k projektni dokumentaciji.
- (3) Pred začetkom izdelovanja projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja se pridobi projektne pogoje.
- (4) Če se nameravana gradnja priključi na objekte, ki zagotavljajo minimalno komunalno oskrbo, oziroma če se zaradi gradnje spremeni kapaciteta obstoječih priključkov, je treba pridobiti soglasje za priključitev na podlagi idejne zasnove ali idejnega projekta. Namesto soglasja za priključitev se

lahko pridobi soglasje k projektni dokumentaciji za pridobitev gradbenega dovoljenja.

- (5) Projektiranju novega javnega kanalizacijskega omrežja mora potekati po funkciji in namenu, ki se deli po hierarhiji na magistralne, primarne, sekundarne.. Kadar se novo javno kanalizacijsko omrežje priključuje uporabniki objektov, je pomembno, da se v sklopu projektne dokumentacije predvidi kanalizacijski priključek z internim revizijskim jaškom na parceli uporabnika objekta.

26. člen

Vrste projektnih dokumentacij

- (1) Glede na namen uporabe se projektna dokumentacija razvršča na naslednje projekte:
 - idejno zasnovo (IDZ), katere namen je pridobitev projektnih pogojev oziroma soglasij za priključitev pristojnih soglasodajalcev,
 - idejni projekt (IDP), katerega namen je izbor najustreznejše variante nameravanega objekta oziroma načina izvedbe del, ki se izdelajo, če je tako določeno s posebnimi predpisi ali če to izrecno pisno zahteva investitor,
 - projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja (PGD), katerega namen je pridobitev gradbenega dovoljenja,
 - projekt za izvedbo (PZI), katerega namen je izvedba gradnje,
 - projekt izvedenih del (PID), katerega namen je pridobitev uporabnega dovoljenja.

Podrobnejša vsebina je določena s predpisom, ki ureja področje o projektni dokumentaciji za vse vrste stavb in gradbenih inženirskih objektov.

27. člen

Pridobitev smernic, mnenj in projektnih pogojev

- (1) Projektni pogoji so pogoji, ki jih v skladu s pogoji iz izvedbenega prostorskega akta in skladno s svojimi pristojnostmi, določenimi z zakonom ali drugim veljavnimi predpisi in na podlagi izvedbenega prostorskega akta, določi izvajalec javne gospodarske službe.
- (2) Izvajalec javne gospodarske službe izdaja projektne pogoje, če nameravana gradnja leži v varovalnem pasu javnega kanalizacijskega omrežja.
- (3) Vlogi za izdajo projektnih pogojev je potrebno predložiti idejno zasnovo ali projekt. Lokacijski podatki v vodilni mapi idejne zasnove morajo vsebovati:
 - popis zemljiških parcel na katerih je predvidena gradnja,
 - navedbo veljavnega prostorskega akta, ki določa rešitve oziroma pogoje za gradnjo,
 - opis obstoječega in predvidenega stanja,
 - popis varovanih območij in varovalnih pasov z navedbo soglasodajalcev,
 - popis predvidenih priključkov na infrastrukturo z navedbo predvidenih dimenzij oziroma predvideno potrošnjo,
 - navedbo upravljavcev javne gospodarske infrastrukture,
 - grafični prikaz lege objekta na zemljišču, tako da je razvidna njegova tlorisna velikost in odmiki od sosednjih zemljišč, sosednjih objektov ter varovanih območij in varovalnih pasov,

- grafični prikaz značilnih prerezov (profilov).
- (4) Idejna zasnova za stavbe mora vsebovati načrt arhitekture ter prikaz priključkov na javno gospodarsko infrastrukturo.
 - (5) Prikazi priključkov na infrastrukturo morajo vsebovati shemo predvidenega poteka priključka od mesta priključitve na obstoječo infrastrukturo do objekta, z navedbo potrebne dimenzije oziroma kapacitete priključka oziroma na območjih, kjer ni zgrajena javna kanalizacija, ustrezen način odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda.
 - (6) Izvajalec javne gospodarske službe mora izdati projektne pogoje pri zahtevnem objektu v 15 dneh, pri manj-zahtevnem objektu pa v 10 dneh. Če upravljavec projektne pogojev ne izda v predpisanem roku, se šteje, da je soglasje dano.
 - (7) Če izvajalec javne gospodarske službe že na podlagi zahteve za izdajo projektne pogojev ugotovi, da je poseg sprejemljiv in da projektne pogoje niso potrebni, se zahteva za izdajo projektne pogojev šteje kot zahteva za izdajo soglasja in se izda soglasje.

28. člen Pridobitev soglasij

- (1) K vlogi za izdajo soglasja mora uporabnik predložiti del projektne dokumentacije, ki je v zvezi s predmetom soglašanja ter projektne pogoje k idejni zasnovi, v kolikor so bili dani.
- (2) Izvajalec javne službe mora izdati soglasje k projektni dokumentaciji ali soglasje za priključitev pri zahtevnem objektu v 30 dneh, pri manj-zahtevnem objektu v 15 dneh, pri enostanovanjski stavbi, nezahtevnem in enostavnem objektu pa v 10 dneh od prejema popolne pisne vloge.
- (3) Če izvajalce javne službe ne odloči v predpisanem roku, se šteje, da je soglasje dano. Dokaz o vložitvi zahteve za izdajo soglasja je potrdilo o oddani popolni pisni vlogi in prilogah.
- (4) Obstoječe uporabnike na območju naselja, kjer je zgrajeno novo javno kanalizacijsko omrežje, izvajalec javne gospodarske službe, skladno z določilom odloka o odvajanju in čiščenju komunalnih in padavinskih odpadnih voda, obvesti o možnosti priključitve na javno kanalizacijsko omrežje in jim posreduje soglasje s pogoji za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje.

V. PRIKLJUČITEV NA JAVNO KANALIZACIJO

29. člen Kanalizacijski priključek

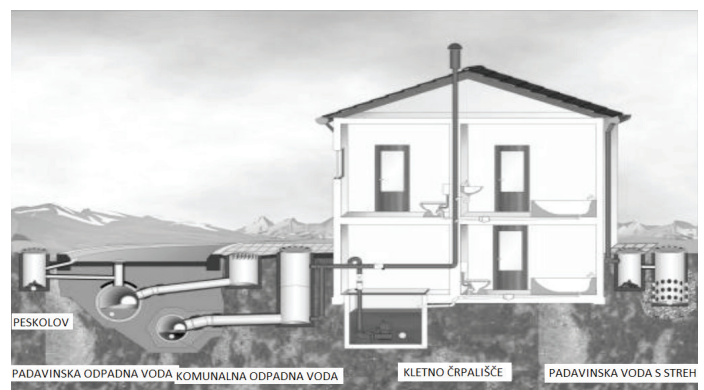
- (1) Kanalizacijski priključek je del objekta, ki je v lasti uporabnika razen v delu, ki poteka po javni površini in je namenjen odvajanju odpadne vode do javnega kanalizacijskega omrežja. Za izvedbo in projektiranje kanalizacijskih priključkov smiselno veljajo vsa druga določila tega pravilnika, ki v tem poglavju niso posebej navedena. Za vsak kanalizacijski priključek se izdelata projektna dokumentacija, ki upošteva potrebe uporabnika in obvezno temelji na tehničnih karakteristikah javne kanalizacije.
- (2) Projekt kanalizacijskega priključka je sestavljen iz najmanj tehničnega poročila, situacije z vrisanimi absolutnimi kotami, vzdolžnim profilom in detajli polaganja in priključitve na glavni kanal.

- (3) Kanalizacijski priključki so po namenu:
 - stalni, ki so namenjeni stalnemu odvajanju odpadne vode,
 - začasni, ki so namenjeni začasnim potrebam uporabnikov (gradbišni priključki, priključki za različne prireditve),
 - provizorični, ki so namenjeni za odvajanje odpadne vode stalnim porabnikom v času vzdrževalnih del na javnem kanalizacijskem omrežju,
 - skupni, ki so namenjeni odvajanju odpadne vode iz več objektov in se štejejo za interno kanalizacijo.

30. člen

Tehnični pogoji izvedbe kanalizacijskega priključka

- (1) Kanalizacijski priključek (spoj na javno kanalizacijo) se praviloma izvede v revizijskem jašku. V primeru, da takšna izvedba iz kakršnega koli razloga ni možna pa se priključitev objekta izvede preko vertikale-priklop v teme glavne cevi ali pod kotom 45° v smeri toka vode v javnem kanalu, in sicer praviloma nad niveleto gladine stalnega pretoka v javnem kanalu. Če se priključek izvede direktno na javno kanalizacijo, se na priključku izvede revizijski jašek, ki se locira na mejo parcele lastnika kanalizacijskega priključka.
- (2) Vse spremembe smeri kanalizacijskih priključkov v neposrednem območju priključitve na javni kanal se lahko izvajajo le v revizijskih jaških.
- (3) Za dimenzije revizijskih jaškov na kanalizacijskih priključkih se upošteva določbe, ki veljajo za jaške na javni kanalizaciji.
- (4) Najmanjši profil kanalizacijskega priključka je DN 150 mm.
- (5) Priporočljiv padec kanalizacijskega priključka je 2 %, najmanjši dovoljen pa 1 %.
- (6) Padci nivelet kanalizacijskih priključkov praviloma ne smejo biti večji od 5 %. Pri večjih padcih se izvedejo višinske stope (kaskade) oz. umirjevalni jaški.
- (7) Odsek tlačnega voda iz internega črpališča mora potekati višje od kote pokrova najbližjega revizijskega jaška na javnem kanalu. Če to ni možno, mora biti v tlačni vod vgrajena nepovratna zaklopka z vsaj dvema med seboj neodvisnima zaporama, pri čemer mora zapirati ena zapora samodejno pri zaježitvah (povratna loputa), drugo zaporo pa je možno odpreti oziroma zapreti.

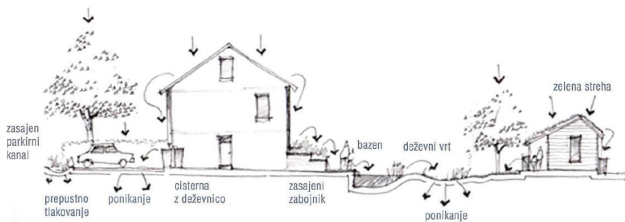

5: Primer pravilno izvedenega priključka

31. člen**Odvodnja padavinskih vod**

- (1) Odvajanje padavinskih vod iz objekta in utrjenih površin, se obvezno izvede ločeno v interno kanalizacijo. Katera se zaključuje v vodotok, ponikanje, ali ločeno oz. mešano javno kanalizacijsko omrežje. Ob odvajanju padavinske vode v mešano javno kanalizacijsko omrežje se interna padavinska kanalizacija priključi na javni kanal v zadnjem internem revizijskem jašku.
- (2) Priključevanje novih internih padavinskih kanalizacijskih priključkov na mešano javno kanalizacijsko omrežje, naj bo izvedeno, kot zadnja izmed v 1. členu naštetih možnosti. Primarno se naj padavinska voda odvede v ponikanje, ali vodotok na obravnavani parceli.
- (3) Pri gradnji objektov naj se upošteva princip vzdržne odvodnje s čimer se prestreže in sprost nazaj v krajino na mestu nastanka čim večji del padavinske vode kot je prikazano tudi v spodnji sliki. Preko posebnih ureditev na zelenih površinah gradbene parcele stavbe ali na parcelah večjega števila stavb, h katerim pripadajo je treba zagotoviti odvod (izhlapevanje, ponikanje) čim večjega dela padavinske vode s pozidanih in tlakovanih površin. Na območjih, kjer so te možnosti omejene (npr. ponikanje zaradi značilnosti tal ni možno), se padavinska voda odvaja v kanalizacijo na podlagi pogojev upravljavca kanalizacijskega sistema, pri čemer pa se jo s posebnimi ureditvami začasno zadrži na lokaciji. Primer reševanja padavinske odvodnje v bivalnem okolju (Dunnet in Clayden, 2007).

Primer reševanja padavinske odvodnje v bivalnem okolju (Dunnet in Clayden, 2007)

32. člen**Izvedba priključka – drugi pogoji**

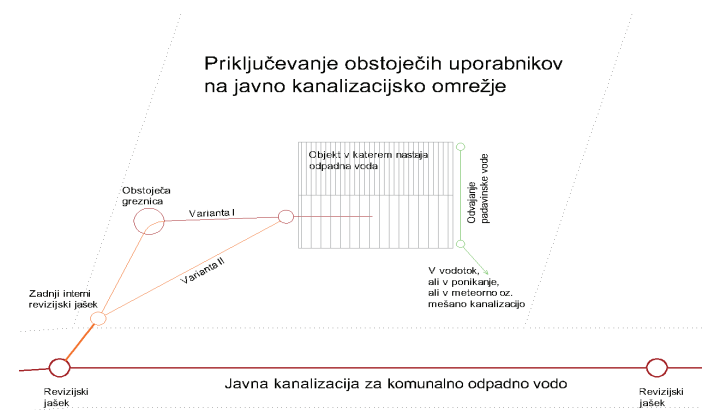
- (1) Kanalizacijski priključek se lahko izvede le na podlagi projektne dokumentacije in pisnega soglasja upravljavca ob obveznem nadzoru upravljavca, ki o pravilnosti izvedbe del izdela zapisnik. Trasa priključne cevi naj poteka praviloma po javnih površinah in po funkcionalnem zemljišču priključenega objekta. Izjemoma lahko trasa poteka tudi preko drugih zemljišč.
- (2) Pred zasipom kanalizacijskega priključka mora izvajalec gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda izvršiti pregled izvedenih del, uporabnik pa mu mora predložiti:
 - geodetski načrt za objekte, kjer se v objektu vrši poslovna dejavnost in za večstanovanjske objekte,
 - izvedbeni načrt oz. posnetek izvedenih del za vse individualne stanovanjske objekte, ki ga lahko izdela upravljavec javne kanalizacije če priključek ni bil izveden v skladu z projektom priključka.
- (3) Na podlagi zapisnika, da je kanalizacijski priključek zgrajen

v skladu z izdanim soglasjem in določili tega pravilnika ter izmere, upravljavec dovoli uporabo priključka in uporabnika vpiše v evidenco. Izmera priključka se vnese v kataster.

(4) V primeru, da priključni kanal ni usklajen s pogoji iz točke 3. se priključitev odloži, dokler se pomanjkljivosti ne odpravijo.

6: Skica priključevanja novih uporabnikov na javno kanalizacijsko omrežje

7: Skica priključevanja obstoječih uporabnikov na novozgrajeno javno kanalizacijsko omrežje

- (5)
 - Varianta I – hišni priključek do greznice se ohrani. Skozi greznico in do zadnjega internega revizijskega jaška se izvede nov kanal kanalizacijskega priključka.
 - Varianta II – kanalizacijski priključek se izvede od stene objekta, v katerem nastaja komunalna odpadna voda, do zadnjega internega revizijskega jaška. Greznica se opusti, ali se uporabi za drugi namen.

Ob priključevanju na mešani kanal javnega kanalizacijskega omrežja, se interna padavinska kanalizacije priključuje na zadnji interni revizijski jašek.

VI. NORMATIVI O SESTAVI ODPADNIH VOD, KI SE ODVAJAJO V JAVNO KANALIZACIJO**33. člen****Splošno o odvajanje odpadne vode v javno kanalizacijo**

- (1) V javno kanalizacijo je dovoljeno odvajati odpadno vodo samo v primeru, da ta ne vpliva škodljivo na naprave za

odvajanje in čiščenje odpadne vode in na njihovo delovanje. Poleg tega morajo ustrezati zahtevam, določenim v Odloku o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode in zahtevam tega pravilnika.

- (2) Za dosego mejnih koncentracij se odpadne vode ne sme redčiti s čisto, hladilno ali drugo vodo. Odpadna voda ne sme imeti izrazito neprijetnega vonja za okolico.

34. člen

Mejne vrednosti za odvajanje v javno kanalizacijo

- (1) Mejne vrednosti parametrov onesnaženosti industrijske odpadne vode so za onesnaževala, ter za splošne, ekotoksikološke in mikrobiološke parametre pri neposrednem in posrednem odvajanju v vode in pri odvajanju v javno kanalizacijo, določene v prilogi 2 Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo oz. po predpisih, ki urejajo normative za posamezno dejavnost.
- (2) Odpadna voda iz infekcijskih oddelkov zdravstvenih ustanov mora biti pred odvodom v javno kanalizacijo dezinficirana.

35. člen

Meritve količin in parametrov onesnaženja

- (1) Količina odpadne vode se določi na podlagi količin odvzete pitne vode iz javnega vodovoda ali normirane porabe pitne vode za uporabnike zasebnega vodovoda ter količin odvzete pitne vode iz drugih virov pitne ali tehnološko industrijske vode. Količina odpadne vode se lahko določi tudi na podlagi neposredne meritve odvedene vode v javno kanalizacijo, ob upoštevanju področnih predpisov. Količina padavinske odpadne vode se določi na podlagi meritve prispevnih površin in podatkov o izdatnosti padavin, skladno z veljavno zakonodajo.
- (2) Meritve pretoka odpadne vode in parametrov onesnaženosti odpadnih voda iz virov onesnaževanja se lahko izvaja na stalnih merilnih mestih, nameščenih na vseh iztokih odpadnih voda pred vtokom v kanalizacijsko omrežje, na komunalnih čistilnih napravah, na vseh pomembnejših iztokih komunalnih odpadnih voda v odvodnik ter na mestih, ki so pomembne za določitev parametrov na samem kanalskem omrežju. Glede na količino in sestavo – obremenitev odpadnih voda in zmogljivosti čiščenja komunalne čistilne naprave so meritve lahko trajne ali občasne.
- (3) Meritve količin in parametrov onesnaženja izvajajo za to delo usposobljene in pooblašene družbe. Stroške izvajanja meritev in izgradnje za izvedbo meritev potrebnih objektov ter montaže merilnih naprav krije uporabnik.
- (4) Merjenja pretoka odpadne vode se morajo izvajati v skladu s standardi in tehničnimi predpisi. V kanalizacijskih sistemih in na čistilnih napravah se uporabljajo naslednji osnovni načini merjenja pretoka odpadne vode:
- odprt sistem, kjer voda odteka gravitacijsko, je pretok funkcija globine vode, nagiba ter omočenega preseka v merilnem kanalu: $Q = f(h, s, A)$,
 - zaprt sistem, kjer odpadno vodo črpamo po ceveh, je pretok funkcija hitrosti vodnega toka in preseka cevi $Q = f(v, A)$. Cev, v kateri teče vodni tok, je popolnoma zaprt in napolnjen z vodo,

- pri merjenju s sledili se pretok izračuna iz znane množine dodanega sledila. Za meritev s sledili mora uporabnik pripraviti poseben načrt izvajanja meritve. Merjenje pretoka s sledili se izvaja le v posebnih primerih.

- (5) Kadar se s kontrolno analizo ugotovi, da odpadna voda vsebuje škodljive snovi nad določenimi mejnimi koncentracijami, mora uporabnik javne kanalizacije takoj pristopiti k sanaciji razmer in upravljavcu povrniti morebitno nastalo škodo na objektih javne kanalizacije ter stroške kontrolne analize.
- (6) Pri uporabnikih javne kanalizacije pri katerih, pri uporabi vode zaradi opravljanja gospodarske dejavnosti, nastaja industrijska odpadna voda, se ugotavlja enoto obremenitve onesnaženosti industrijske odpadne vode. Enota obremenitve onesnaženosti je razmerje med onesnaženostjo odpadne vode uporabnika in onesnaženostjo komunalne odpadne vode. Za vsakega prekomernega povzročitelja se za tekoče leto izračuna cena čiščenja kubičnega metra njegove industrijske odpadne vode na osnovi porabe vode za preteklo koledarsko leto in cene čiščenja na osnovi enot obremenitve EO, dobljene iz predloženega monitoringa za preteklo koledarsko leto ali rezultatov analiz odvzetega vzorca. Število EO se določi po interni metodologiji na podlagi podatkov o obremenjenosti odpadne vode iz obratovalnega monitoringa.

36. člen

Tehnične zahteve za postavitev merilnega mesta

- (1) Merilno mesto mora biti ob vsakem času brez posebnega obvestila dostopno izvajalcu javne gospodarske službe za izvedbo nadzora.
- (2) Izvajalec javne gospodarske službe ima poleg rednih pregledov merilnika pretoka pravico zahtevati izredno kontrolo točnosti. Če se ugotovi, da je točnost zunaj dopustnih meja, nosi stroške preskusa uporabnik, v nasprotnem primeru pa izvajalec javne gospodarske službe kanalizacije. Kateremu mora biti vedno brez predhodne najave omogočen odvzem vzorcev odpadne vode za določitev kakovosti odpadne vode in meritve količine odpadne vode.
- (3) Dimenzije dotočnega in odtočnega kanala morajo biti izvedene tako, da je omogočen laminarni tok vode. Dotočno korito kanala naj bo daljše od 2 m oziroma $10 \times H$ (max). Pri izdelavi korita je potrebna čim večja dimenzijska natančnost. Padec korita naj omogoča minimalno hitrost pri srednjem dnevnem dotoku 0,4 m/s (samoizpiranje). Širina dotočnega korita naj znaša vsaj 3 širine preliva, merjeno pri maksimalni širini. Merjenje nivoja naj se izvede na 3 do 4 vrednosti H (max) gorvodno od preliva. Gladina vode in oblika profila morata ustrezati tipu merilnega mesta. Zaradi varnosti morajo biti vsi kovinski deli, ki so vgrajeni v merilnem mestu in služijo dostopu, in varovalne ograje iz nerjavečega jekla ali iz drugega obstojnega materiala. Merilni instrumenti morajo biti montažni, da se v primeru poškodbe lahko zamenjajo in po uporabi očistijo.
- (4) Ker v kanalizacijskih napravah lahko nastajajo strupeni in zdravju škodljivi plini, je potrebno omogočiti neovirano prezračevanje merilnega mesta in pri tem upoštevati ustrezne tehnične predpise in standarde.

37. člen

- (1) Izvajalec javne službe ima ob vsakem času pravico dostopa do vseh javnih kanalizacijskih objektov in naprav zaradi njihovega rednega vzdrževanja ne glede na to, kdo je lastnik oziroma imetnik pravice uporabe teh objektov oziroma naprave ali zemljišča, na katerem so kanalizacijski objekti ali naprave.
- (2) Redno vzdrževanje, ki se izvaja na primarnih in sekundarnih kanalih odpadnih vod, obsega:
 - vizualno kontrolo jaškov in pokrovov,
 - odmašitev kanalizacijskih cevi,
 - strojno čiščenje,
 - snemanje s kamero,
 - manjša popravila jaškov, krpanje asfalta okoli pokrovov in podobno,
 - deratizacijo skladno z Zakonom o nalezljivih boleznih in priporočilih NIJZ,
 - analize odpadnih vod,
 - kontrolo in čiščenje objektov in kanalov,
 - druga vzdrževalna dela.
- (3) Za redno obratovanje in vzdrževanje črpališč in čistilne naprave mora izvajalec javne službe sprejeti poslovnik o obratovanju za posamezen objekt, za druge objekte pa letni plan vzdrževanja.
- (4) Večja vzdrževalna dela se izvajajo na osnovi minimalne tehnične dokumentacije:
 - točkovna popravila, popravila odsekov med revizijskimi jaški in popravila objektov,
 - generalna popravila objektov in kanalskih cevovodov,
 - pred začetkom obnove mora biti izdelana ocena stanja, ki mora vsebovati ugotovitve poškodb in pomanjkljivosti (na podlagi pregleda s TV kamero, meritev pretočkov in preskusov tesnosti, raznih evidenc..).
- (5) Izredno – intervencijsko vzdrževanje se izvaja v primerih trenutnih poškodb, nalivov ali motenj v delovanju kanalskega omrežja in obsega odmašitve kanalizacije oziroma povečanja pretočnosti kanala, črpanje iz poplavljenih prostorov, v primeru porušitve pa intervencijsko popravilo. V primeru elementarnih nesreč se intervencijsko vzdrževanje izvaja skladno z navodili o ukrepanju v izrednih primerih in v dogovoru z lastnikom prizadete infrastrukture.
- (6) Uporabnik mora skrbeti za nemoteno obratovanje, vzdrževanje ter nadzor delovanja in uporabe interne kanalizacije in kanalizacijskega priključka. Pri vzdrževanju mora uporabnik ugotavljati nadzor stanja, ki obsega občasne preglede revizijskih jaškov, čiščenje priključnih cevi ter popravilo in obnavljanje kanalizacijskega priključka.

VIII. TEHNIČNI PREGLED IN PREVZEM KANALIZACIJE V UPRAVLJANJE**38. člen****Tehnični pregled in prevzem**

- (1) Investitor gradnje kanalizacije, ki ima značaj javne kanalizacije mora le-to predati v lastništvo občine. Občina preda kanalizacijo in objekte na kanalizacijskem sistemu v upravljanje izvajalcu javne gospodarske službe.
- (2) Ob primopredaji, se sestavi pogodba (zapisnik). Sestavni del pogodbe je zapisnik z naslednjimi prilogami:
 - projekt z gradbenim dovoljenjem,

- soglasja soglasodajalcev in dovoljenja za posege v prostor (vzdrževanje) z vpisom v zemljiško knjigo,
 - projekt izvedenih del (PID) in projekt obratovanja in vzdrževanja (POV),
 - geodetski posnetek - načrt za vris v kataster javne službe, ki je v skladu z veljavnim pravilnikom o geodetskem načrtu in vsebuje vse elemente iz pravilnika o vsebini in načinu vodenja zbirke podatkov o dejanski rabi prostora,
 - zapisnik o pregledu s TV kamero (DVD in pisno poročilo),
 - zapisnik o izvedbi vodotesnosti,
 - garancijske izjave strojne elektro opreme objektov,
 - obratovalni dnevnik (za MKČN, lovilce olj in maščob),
 - uporabno dovoljenje,
 - vrednost celotne investicije (zaključna situacija).
- (3) Pri obstoječih objektih, kjer ne obstaja dokumentacija se izdelava sanacijski program, ki vsebuje:
 - pregled obstoječih objektov z analizo obstoječega stanja.

39. člen**Kataster kanalizacijskega omrežja**

- (1) Izvajalec javne službe vodi kataster javne kanalizacije v skladu s predpisi o katastru kanalizacijskega sistema in ga redno osvežuje.
- (2) Za vsak objekt javne kanalizacije mora biti izdelan projekt izvedenih del v skladu s predpisi o katastru kanalizacijskega sistema. Vsebovati mora podatke, ki jih določajo kriteriji vodenja operativnega katastra izvajalca javne službe za vpis v zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture na Geodetski upravi RS.
- (3) Izvajalec javne gospodarske službe mora voditi posebno evidenco priključkov na javno kanalizacijo in uporabnikov MKČN ter greznic.
- (4) Vse določbe in navodila za izdelavo in vodenje katastra so določene v standardu oz. navodilih za izdelavo geodetskega posnetka izvedene kanalizacije.

IX. PREHODNE IN KONČNE ODLOČBE**40. člen**

- (1) Vsa izdana soglasja do dneva uveljavitve tega pravilnika ostanejo v veljavi, pri izvedbah pa se morajo upoštevati zahteve tega pravilnika.
- (2) Lastniki pretočnih greznic morajo le-te preurediti v skladu s pravilniki in standardi v nepropustne ali zgraditi malo čistilno napravo v rokih, navedenih v veljavnem Odloku o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v občini Selnica ob Dravi.
- (3) Ta Pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem glasilu.